Театр-студія «Фенікс»

https://mrpl.city/blogs/view/teatr-studiya-feniks

25 серпня 2020, вівторок

Автор: **Ольга Демідко (Маріуполь)**

Автор: **MRPL.CITY**

Після створення рубрики *«Маріуполь театральний»* на Маріупольському телебаченні я почала частіше спілкуватися з театральними колективами міста. Нещодавно відкрила для себе ще один самодіяльний театр, який, як виявилося, знала дуже давно. Це театр-студія ***«Фенікс»***. Його назва говорить сама за себе, адже театр отримав друге життя. Колектив продовжує історію і традиції ***Народного драматичного театру «Азовсталі»***, створеного 89 років тому, але через низку обставин був змушений почати все спочатку...

Втім насправді його історія продовжується. А починалось все в далекому 1931 році, коли в Маріуполі було створено самодіяль-

ний театр. Нова сторінка творчої біографії колективу розпочалась у 1956 році з приходом досвідченого режисера і наставника ***Леоніда Олександровича Бессарабова***, який вдумливо підходив до створення кожної нової вистави. Саме завдяки його зусиллям у 1961 році театр отримав звання «Народного». Колектив працював у ПК «Азовсталь» (нині – ПК «Молодіжний»). У 2008 році він переїжджає до ПК «Чайка». На долю театру випало чимало випробувань, але найважче – актори пережили в 2019 році, коли вони були вимушені покинути приміщення ПК «Чайка», через що не встигли підтвердити звання «Народного» театру. Тоді в місті багато журналістів та театралів вирішили, що колектив розпався і театр перестав існувати. Звісно, багато акторів обрали для себе новий шлях та продовжили театральну діяльність в інших колективах. Але найбільш віддані залишалися, попри всі негаразди. Актори вирішили, що лише разом вони зможуть відновити почесне звання Народного театру і зуміли відродитися, ніби Фенікс, та повернулися до театральної справи з новими силами. Втім відродилися вони швидко. Того ж 2019 року створили театр-студію. На відміну від колишнього керівництва ПК «Чайка», яке змусило театр покинути приміщення, нова директорка – ***Наталя Лозова*** – дозволила театру на засадах громадського об'єднання ставити вистави та репетирувати в стінах палацу культури. Підтримує театр і заступниця директора ПК «Чайка» ***Оксана Гальченко***. Шкода тільки, що минулого не виправити і тепер новостворений театр-студія «Фенікс» знову намагатиметься повернути звання «Народного» театру.

Режисер ***Ігор Курашко*** почав грати у Народному драматичному театрі Азовсталі у 1981 році, що посприяло його подальшому становленню як актора. Він з теплом згадує мудрого Леоніда Олександровича, наставництво якого допомогло Ігорю потрапити до професійного театру. Насправді така практика була доволі поширеною. Головний режисер професійного драматичного театру нашого міста ***Олександр Кадирович Утеганов*** часто приходив до Народного театру і обирав найбільш талановитих і яскравих акторів. Так сталося і з Ігорем, який був запрошений у 1988 році попрацювати у професійному театрі. Він і сьогодні продовжує грати у Донецькому академічному обласному драматичному театрі (м. Маріуполь). До речі, його дружина, ***Тетяна Курашко***, працює в театрі помічницею режисера. А після роботи продовжує грати в театрі, де режисером є її чоловік.

Театр-студія «Фенікс» складається з 12 учасників (4 чоловіка і 8 жінок). До репертуару театру входять постановки за класичними творами і сучасні п'єси, комедії, драми, казки. Як зазначила актриса театру, ***Людмила Волобуєва***, для неї цей театр – другий дім і справжня віддушина. Цікаво, що в колективі декілька театральних сімей, адже актори настільки віддані театру, що це не може не надихати їхніх рідних. Зокрема, Людмила привела з собою свою доньку – Юлію. Оскільки в колективі більше жінок, режисер віддає перевагу виставам більш ліричним і душевним, які присвячені саме жінкам (*«Звідки беруться діти», «У війни не жіноче ім'я», «Обережно – жінки!»*). Найбільш тепло всі актори згадують репетиції і гру у виставі *«У війни не жіноче ім'я»*, що поставлена за документально-нарисовою книгою білоруської письменниці, лауреата Нобелівської премії з літератури 2015 року Світлани Алексієвич. У цій книзі зібрані розповіді жінок, що брали участь у Другій світовій війні. Актриси театру-студії «Фенікс», читаючи книгу, не могли стримати емоцій. Це та вистава, коли акторам потрібно не просто зіграти, а прожити кожен епізод на тому зламі, межі людських сил, коли загострені і нерви, і почуття, і коли ти знаєш, що «завтра» може не настати ніколи. Побачивши цю виставу, маріупольські ветерани звернулися до місцевих депутатів з

проханням не залишати цей театр без власного приміщення і сприяти подальшій діяльності акторів...

Планів у театру-студії «Фенікс» ще дуже багато. Головне, щоб карантин не зірвав прем'єри колективу і зустріч з улюбленим глядачем все ж відбулася.

Скріншот - Оригінал

https://mrpl.city/blogs/view/teatr-studiya-feniks

mrpl•city

ВСІ НОВИНИ МАРІУПОЛЬ ДОНБАС

БЛОГИ ОЛЬГА ДЕМІДКО

Театр-студія «Фенікс»

25 серпня 2020 в 08:22

Після створення рубрики *«Маріуполь театральний»* на Маріупольському телебаченні я почала частіше спілкуватися з театральними колективами міста. Нещодавно відкрила для себе ще один самодіяльний театр, який, як виявилося, знала дуже давно. Це ***театр-студія «Фенікс»***. Його назва говорить сама за себе, адже театр отримав друге життя. Колектив продовжує історію і традиції ***Народного драматичного театру «Азовсталі»***, створеного 89 років тому, але через низку обставин був змушений почати все спочатку...

(1)

https://mrpl.city/blogs/view/teatr-studiya-feniks

Втім насправді його історія продовжується. А починалось все в далекому 1931 році, коли в Маріуполі було створено самодіяльний театр. Нова сторінка творчої біографії колективу розпочалась у 1956 році з приходом досвідченого режисера і наставника ***Леоніда Олександровича Бессарабова***, який вдумливо підходив до створення кожної нової вистави. Саме завдяки його зусиллям у 1961 році театр отримав звання *«Народного»*. Колектив працював у ПК «Азовсталь» (нині – ПК «Молодіжний»). У 2008 році він переїжджає до ПК «Чайка». На долю театру випало чимало випробувань, але найважче – актори пережили в 2019 році, коли вони були вимушені покинути приміщення ПК «Чайка», через що не встигли підтвердити звання «Народного» театру. Тоді в місті багато журналістів та театралів вирішили, що колектив розпався і театр перестав існувати. Звісно, багато акторів обрали для себе новий шлях та продовжили театральну діяльність в інших колективах. Але найбільш віддані залишалися, попри всі негаразди. Актори вирішили, що лише разом вони зможуть відновити почесне звання Народного театру і зуміли відродитися, ніби Фенікс, та повернулися до театральної справи з новими силами. Втім відродилися вони швидко. Того ж 2019 року створили театр-студію. На відміну від колишнього керівництва ПК «Чайка», яке змусило театр покинути приміщення, нова директорка – ***Наталя Лозова*** – дозволила театру на засадах громадського об'єднання ставити вистави та репетирувати в стінах палацу культури. Підтримує театр і заступниця директора ПК «Чайка» ***Оксана Гальченко.*** Шкода тільки, що минулого не виправити і тепер новостворений театр-студія «Фенікс» знову намагатиметься повернути звання «Народного» театру.

(2)

https://mrpl.city/blogs/view/teatr-studiya-feniks

силами. Втім відродилися вони швидко. Того ж 2019 року створили театр-студію. На відміну від колишнього керівництва ПК «Чайка», яке змусило театр покинути приміщення, нова директорка – ***Наталя Лозова*** – дозволила театру на засадах громадського об'єднання ставити вистави та репетирувати в стінах палацу культури. Підтримує театр і заступниця директора ПК «Чайка» ***Оксана Гальченко.*** Шкода тільки, що минулого не виправити і тепер новостворений театр-студія «Фенікс» знову намагатиметься повернути звання «Народного» театру.

Режисер ***Ігор Курашко*** почав грати у Народному драматичному театрі Азовсталі у 1981 році, що посприяло його подальшому становленню як актора. Він з теплом згадує мудрого Леоніда Олександровича, наставництво якого допомогло Ігорю потрапити до професійного театру. Насправді така практика була доволі поширеною. Головний режисер професійного драматичного театру нашого міста ***Олександр Кадирович Утеганов*** часто приходив до Народного театру і обирав найбільш талановитих і яскравих акторів. Так сталося і з Ігорем, який був запрошений у 1988 році попрацювати у професійному театрі. Він і сьогодні продовжує грати у Донецькому академічному обласному драматичному театрі (м. Маріуполь). До речі, його дружина, ***Тетяна Курашко***, працює в театрі помічницею режисера. А після роботи продовжує грати в театрі, де режисером є її чоловік.

(3)

https://mrpl.city/blogs/view/teatr-studiya-feniks

Getting Started

Режисер ***Ігор Курашко*** почав грати у Народному драматичному театрі Азовсталі у 1981 році, що посприяло його подальшому становленню як актора. Він з теплом згадує мудрого Леоніда Олександровича, наставництво якого допомогло Ігорю потрапити до професійного театру. Насправді така практика була доволі поширеною. Головний режисер професійного драматичного театру нашого міста ***Олександр Кадирович Утеганов*** часто приходив до Народного театру і обирав найбільш талановитих і яскравих акторів. Так сталося і з Ігорем, який був запрошений у 1988 році попрацювати у професійному театрі. Він і сьогодні продовжує грати у Донецькому академічному обласному драматичному театрі (м. Маріуполь). До речі, його дружина, ***Тетяна Курашко***, працює в театрі помічницею режисера. А після роботи продовжує грати в театрі, де режисером є її чоловік.

Театр-студія «Фенікс» складається з 12 учасників (4 чоловіка і 8 жінок). До репертуару театру входять постановки за класичними творами і сучасні п'єси, комедії, драми, казки. Як зазначила актриса театру, ***Людмила Волобуєва***, для неї цей театр – другий дім і справжня віддушина. Цікаво, що в колективі декілька театральних сімей, адже актори настільки віддані театру, що це не може не надихати їхніх рідних. Зокрема, Людмила привела з собою свою доньку – Юлію. Оскільки в колективі більше жінок, режисер віддає перевагу виставам більш ліричним і

(4)

https://mrpl.city/blogs/view/teatr-studiya-feniks

за класичними творами і сучасні п'єси, комедії, драми, казки. Як зазначила актриса театру, ***Людмила Волобуєва***, для неї цей театр – другий дім і справжня віддушина. Цікаво, що в колективі декілька театральних сімей, адже актори настільки віддані театру, що це не може не надихати їхніх рідних. Зокрема, Людмила привела з собою свою доньку – Юлію. Оскільки в колективі більше жінок, режисер віддає перевагу виставам більш ліричним і душевним, які присвячені саме жінкам *(«Звідки беруться діти», «У війни не жіноче ім'я», «Обережно – жінки!»)*. Найбільш тепло всі актори згадують репетиції і гру у виставі *«У війни не жіноче ім'я»*, що поставлена за документально-нарисовою книгою білоруської письменниці, лауреата Нобелівської премії з літератури 2015 року Світлани Алексієвич. У цій книзі зібрані розповіді жінок, що брали участь у Другій світовій війні. Актриси театру-студії «Фенікс», читаючи книгу, не могли стримати емоцій. Це та вистава, коли акторам потрібно не просто зіграти, а прожити кожен епізод на тому зламі, межі людських сил, коли загострені і нерви, і почуття, і коли ти знаєш, що «завтра» може не настати ніколи. Побачивши цю виставу, маріупольські ветерани звернулися до місцевих депутатів з проханням не залишати цей театр без власного приміщення і сприяти подальшій діяльності акторів...

Планів у театру-студії «Фенікс» ще дуже багато. Головне, щоб карантин не зірвав прем'єри колективу і зустріч з улюбленим глядачем все ж відбулася.

(5)